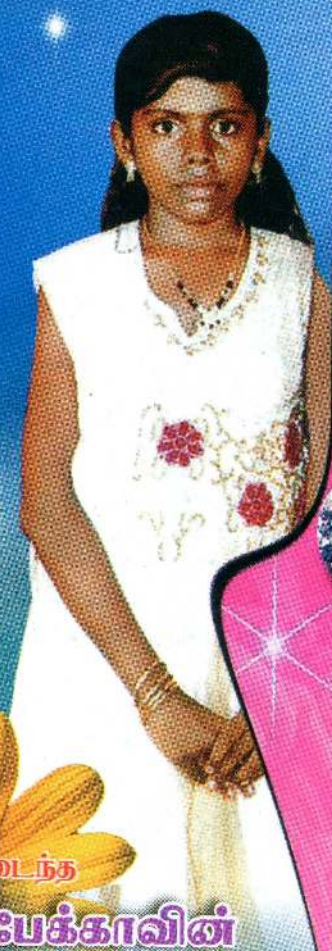

கர்த்தருக்கள் நித்திரை அடைந்த

அமர். சிவனேஸ்வரன் ரெபேக்காவின்

கிணைவேந்தும் நிஷாமலர்

15.12.2017

அன்னை மயில்
02.09.2004

ஆண்டவர் அடியில்
15.11.2017

அமரர்

சிவனேஸ்வரன் ரெபேக்கா

ஆண்டவரே என் மீது கிரங்கியருளும்

ஏனெனில் என்றும் உள்ளது உமது பேரன்பு

ஏழேக்கா அப்பா அம்மாவுடன்

ஏழேக்கா தாத்தா அம்மாவுடன்

ஏழேக்கா அம்மாவுடன்

ஏழேக்கா தாத்தா அம்மாவுடன்

வழங்கா ஒத்தவாறுகள்

வழங்கா வழங்கா, ஒத்தவாறுகள்

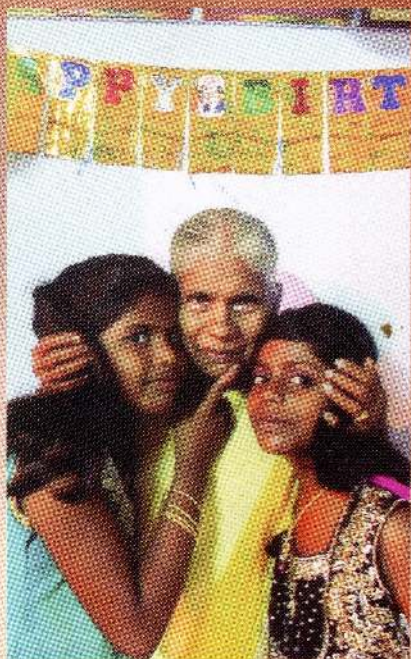

மாசந்நுக்குரிய ஸா ஒதிர்வாறுகள்

ஹேபேக்கா தங்கையுடன்

ஹேபேக்கா அம்மம்மாவுடன்

மாசிவெம்பு விழா

கால் கோள் விழா

கர்த்தர் வகுத்தவழியில்....

ரெபேக்கா 02.09.2004 அன்று சிவனேஸ்வரன் பாலநத்தினி தம்பதியினருக்கு மகளாகப் பிறந்தார். பிறக்கும்போதே நிறைய வருத்தங்களுடன் பிறந்த ரெபேக்கா இரண்டுதரம் பெரிய சந்திரசிகிச்சைக்குட்பட்டு இருந்தார். மூன்றாந்தரமும் சத்திரசிகிச்சை செய்வதற்கு வேண்டிய பண ஒழுங்கு எல்லாம் செய்து கொண்டு அப்பலோ மருத்துவமனையை நாங்கள் அடைந்த பொழுது இவருக்கு வைத்திய சிகிச்சை அளித்த டாக்டர் இவருக்கு இனி வைத்தியமே செய்யமுடியாது இவரை நீங்கள் கொண்டுபோங்கோ. என்று சொன்னார்.

முதலாவது சத்திரசிகிச்சை 2008 இலும் இரண்டாவது சத்திரசிகிச்சை 2010 இலும் இடம்பெற்றது. இரண்டாவது சத்திரசிகிச்சையின்போது அப்பலோ வைத்தியசாலையில் சத்திர சிகிச்சைக்கூடத்தில் பணியாற்றிய தாதியர்கள் முன்னிலையில் அரைமயக்கத்தில் இருந்த ரெபேக்கா என்னுடைய தலைப்பக்கமாக இயேசுப்பா வந்து நிற்கிறார். என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த தாதியர்கள் எங்கள் பக்கமாக வந்து நீங்கள் இந்துவா அல்லது கிறிஸ்தவர்களா எனக் கேட்டார்கள். நாம் அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படவில்லை நாம் பதிலாக நாங்கள் இந்துக்கள் எனக் கூறினோம்.

இவ்வாறாக இவருக்கு வைத்தியம் செய்தடாக்டர் தென்னாசியாவிலே பெரியவைத்தியர். அந்த டாக்டர் என்னுடைய தந்தையரின் கையைப் பிடித்து அங்கிள் “எங்களுக்கு மேலே ஒரு சக்தி இருக்கு இனிமேல் நீங்கள் அதை நாடிக்கொள்ளுங்கோ என்று கூறினார்.

இதற்குப்பின்பு வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்டநிலையில் செய்வதறியாது நாம் திகைத்து நின்றவேளையில் எனது ஜேர்மனியில் உள்ள சகோதரிக்கு கனவிலே தோன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார் அவரிடம் இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு போங்கோ அவளுக்குச் சுகம்வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதையும் கேட்டுநாங்கள் பேசாமல் இருந்தோம். ஒரு நாள் நான் என்னுடைய சின்ன மகளை பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் சென்று விட்டபின்பு வீடுநோக்கி வந்து கொண்டிருந்தேன் அப்பொழுது என்னுடைய சிந்தனையிலே என்னுடைய பிள்ளை இவ்வளவு வேதனைப்படுகிறது. நான் இன்று தற்கொலைதான் செய்கிறது என்று எண்ணிக் கொண்டு வரும்போது

எங்களுடைய மகள் கட்டிலிலே இருந்தவாறு அம்மா சாவகச்சேரியிலே விடுதலைப் பெருவிழாவாம் இயேசு சுகம் கொடுக்கிறாராம். நாங்கள் போவோம் என்று விடாப்பிடியாக அடம்பிடிக்க எனது தந்தையாரும் பிள்ளையின் விருப்பம் அது நீ ஒருக்கால் கொண்டுபோ. என்ற வார்த்தைக்குரற்ப நானும் எனது மகளும், சிந்து அத்தையுமாக சாவகச்சேரிக்கு கொண்டு சென்றோம். அதற்குப் பிறகு மூன்று நாட்களும் விடுதலைப் பெருவிழாவிற்குப் கொண்டு சென்றோம். பின்பு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிவயோகன் பாஸ்ரூடன் தொடர்பு கொண்டு அவர் எங்களுடைய அழைப்பை ஏற்று எங்களுடைய வீட்டிற்கு வந்து ஜெபித்து நடக்கமுடியாமல் படுக்கையிலே இருந்து வந்த மகளை எழுந்து நடக்கப் பண்ணி மூன்று வேளையும் நேக பாத்திரைகளை உட்கொண்டு ஜெபத்தின் மூலம் சுகம் பெற்று திருச்சபையையுநாடி சுகம் பெற்று பாடசாலை சென்று கல்வி நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். அதன்பின்பு ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரியின் ஆலோசனைக்கேற்ப என்னைப் பிரதிஷ்டை செய்யுங்கோ என அடம்பிடித்தார் அந்த வேளை எங்களுடைய திருச்சபையின் அருட்சகோதரியை நாடி என்னுடைய மகள் இப்படிக்கேட்கிறா, நான் என்ன செய்யலாம் என வினவியபோது அவர் சொன்னார் பிள்ளையைப் பிரதிஷ்டை செய்வதென்றால் பெற்றோர் கட்டாயம் கிறிஸ்துவுகள் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் ஞானஸ்தானம் எடுக்கு வேண்டும் என்றும் நீங்கள் ஞானஸ்தானம் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அதன்பிற்பாடு நான் என்னுடைய கணவருடன் கலந்து கதைக்கும்போது அவர் நான் எடுக்கமாட்டேன். நீர்விரும்பினால் எடும் என்று கூறினார். அப்பொழுது நான் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் நின்றபோது எனது தந்தையார் பிள்ளைக்காக நீதியாகம் செய். நீ ஞானஸ்தானம் எடு என்று சொன்னார் அதன்படி பிள்ளையை அவரின் விருப்பப்படி அவரைப் பிரதிஷ்டை செய்தோம்.

இவ்வாறாக நாளுக்கு நாள் ஒவ்வொரு விதமான புதுப்பலத்துடன் வளர்ந்து வந்தார். எங்களுடைய திருச்சபையின் அருட்சகோதரிமீது அளவு கடந்த அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்த இவர் அவர்மாதிரியே தானும் ஒரு ஊழியக்காரியாக வரவேண்டும் என்ற வாஞ்சையையும் கொண்டிருந்தார். அதற்காக அவ ஜெபிக்கின்ற முறைப்படியே தானும் ஜெபித்து எல்லோருக்கும் ஜெபித்துக் காட்டினார்.

அடிக்கடி தானாகவே அவருடன் தொடர்பு கொண்டு தனக்குச் சிறுசிறு சுகயினங்கள் ஏற்படும் போதும் ஜெபிப்பார். அவவினுடைய பிறந்தநாளுக்கு Sister தனக்கு உடுப்புவாங்கிக் கொடுத்ததைக்காட்டி அகமகிழ்வார். சபைசுடி வருகிறதில் சிக்கல் இருக்கு. நான் ஆண்டவர் வருகிற ஞாயிறுக்கிமை ஆராதனைக்கு வருவேன் நீங்களும் வீட்டை வாங்கோ என்று கூறினார்.

இதற்கிடையில் அவர் நித்திரையடைவதற்கு முன் ஒருநாள் இரவு 1.15 மணியளவில் தான் ஒரு கனவு கண்டதாகக் கூறினார். ஒரு தேவ தூதர்வந்து எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிறார். என்று பிறகு ஒருநாள் சொன்னா அதிகாலை 3.30 மணியளவில் ஒரு ஏஞ்சல் வந்து உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டதாகவும் சொன்னார்.

இதற்கிடையே இவருடைய பெரியம்மாவும் ஒரு சொப்பனம் கண்டு ரெபேக்காவின் கையிலே ஒரு தங்க மோதிரம் ஒரு ஊழியக்காரர் கொண்டுவந்து அணிவித்தார் என்று கூறினார்.

இவ்வாறாக 15.11.2017 அன்று நண்பகல் மட்டும் சாப்பிட்டு ஆரோக்கியமாக இருந்து நண்பகல் 11.30 மணியளவில் தனது தந்தையாருடனும் () உடனும் தொலைபேசியில் கதைத்துவிட்டு “ஒரு தாய் தோன்றுவதுபோல் என்னேசர் தேற்றுவார் எனப்பாடிக் கொண்டிருக்கும் போது சுனாமி எச்சரிக்கை என்பதை காதால் கேட்டு மயங்கி மெத்தையிலே சரிந்தவர் அதன் பிற்பாடு மந்திகை வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார்.

அதன்பிறகு பெரியம்மாவின் மகள் செளமியாவுடன் ஆண்டவர் காட்சியளித்து அவரைத் தன்னுடைய தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போதே நான் பெயர்சொல்லி அழைத்து பரிசுத்தம் ண்ணி ஒரு ஊழியக்காரியாய் உருவாக்கினேன் என்று கூறினார். அவர் தன்னுடைய வேலையை முடித்துவிட்டார் உங்களுக்கென ஒரு இடத்தையும் ஆயத்தப்படுத்துகிறார் என்று கூறினார்.

ஆண்டவர் பெரியம்மாவின் மகள் பிரகவிக்கு கனவிலே தோன்றி ரெபேக்கா மிகவும் ஒளியுள்ள ஒரு இடத்தில் இருப்பதாகவும் ஆறுதல் அளித்தார்.

அன்னையின் ஆழ்மனத் தவிப்பு

மாலாவத்தை புலோலி வடக்கு புலோலியைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட திரு.திருமதி. நல்லையா சரஸ்வதி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரி பாலநந்தினிக்கும் தேவாவத்தை அல்வாய் கிழக்கு அல்வாயைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட திரு.திருமதி முருகுப்பிள்ளை பூபதி தம்பதியினரின் சிரேஷ்ட புதல்வன் சிவனேஸ்வரன் தம்பதியினருக்கும் செல்வமகளாக 02.09.2004 இல் வந்து உதித்தார். பிறக்கும்போதே நோயுடன் பிறந்த ரெபேக்காவை முதற்பிள்ளை என்று அன்போடும் மிகுந்த கரிசனத்தோடும் அம்மம்மா, தாத்தாவும் உறவுகளும் அன்புகாட்டிச் சீராட்டித் தாலாட்டி வளர்த்தனர்.

ஒரு பிள்ளை அந்தந்தவயதில் எத்தகைய செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டுமோ அந்த செயற்பாடுகள் எல்லாம் நிறைந்தவளாக அதீதமான கதை, பேச்சுக்கள், எல்லாம் நிறைந்தவளாக இருந்த அவர் 2005.10.13 இல் அம்சனா என்ற தங்கையையும் தனக்கு உடன்பிறந்த சகோதரியாகப் பெற்றுக் கொண்டாள். இருவரையும் இரட்டைக்குழந்தைகள் என்று சொல்லுமளவிற்குப் போட்டிபோட்டு வளர்த்தனர். இருவரும் மிகுந்த பாசமும் பற்றும் உடையவர்களாக வளர்ந்து வந்தனர்.

3 வயதை இடைந்ததும் முன்பள்ளியிலே சேர்ந்து மற்றவர் களுடன் ஒப்பிடும்போது தானும் எதற்கும் சளைத்தவள் அல்ல என்பதற்கிணங்க படிப்பு, ஆட்டம், பாட்டம் விளையாட்டு எல்லாவற்றிலும் தனது திறமையினை வெளிப்படுத்தி முன்பள்ளிரீதியாக கோட்டமட்ட வலய மட்டப் போட்டிகளில் எல்லாம் பங்குபற்றி பெருமளவு பரிசில்களையெல்லாம் பெற்றுத்தானும் மகிழ்ந்து பெற்றோரையும் மகிழ்வித்தார். எந்தபொரு விடயத்தையும் ஒருதரம் சொன்னால் அதனைவிளங்கிக் கொள்ளும் நுண்ணறிவையும் பெற்றிருந்தார். ஆட்டம், பாட்டம் போன்றவற்றில் இயல்பிலே நாட்டம் கொண்ட இவர் முன்பள்ளியிலோ பாடசாலையிலோ நடைபெறும் கலைவிழாக்களில் தனது திறமையினை வெளிக்காட்டத் தவறவில்லை.

தாத்தா, அம்மம்மா, அப்பா, அம்மா, தங்கை என்போரின் பாசப்பிணைப்பில் வளர்ந்த ரெபேக்கா உறவுகளோடு அன்பாய்ப் பழகுவார். எந்த நேரத்திலும் எல்லோருடனும் கலகலப்பாகக் கதைத்து தன்கதையாலே தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளும் இவர் சிறுவயது முதல்

நீண்ட மனம்.....

அப்பாவிலும் அம்மாவிலும் தாத்தாவிலும் அளவு கடந்த பாசம் கொண்டவர். அப்பாவைச் செல்லமாக “அப்பாச்சி... அப்பாச்சி...” என அழைப்பார். எந்நேரத்திலும் அப்பாவினதும் தாத்தாவினதும் அம்மம்மாவினதும் மூத்த செல்லம் என்று சொல்வதில் அவளுக்குச் சரியான சந்தோஷம். எந்தப் பொருளானாலும் அப்பாவைக் கேட்டால் உடனே வாங்கி வந்து கொடுத்துவிடுவார். அப்பாவைக் கண்டால் அளவில்லாத சந்தோஷம். எந்தநேரமும் தூக்கிக் கொண்டும் ஏற்றிக் கொண்டும் திரியவேண்டும்.

தாத்தாவினதும் அம்மம்மாவினதும் அரவணைப்பிலும் பாசத்திலும் வளர்ந்த இவர் 3 வயதை அடைந்ததும் முன்பள்ளியிலே அம்மம்மாவினதும் அம்மாவினதும் உதவியுடன் கல்விகற்க ஆரம்பித்தார். தாத்தாவை “தாத்தீ.. தாத்தீ..” என்று செல்லமாக அழைப்பார். சிறுவயதுமுதல் தாத்தாவின கதைகளைக் கேட்டுத் தூங்கும்வரை தாத்தாவின தோளில் போட்டு பாட்டுப்பாடிய பின்பே தூங்கும் இயல்பு கொண்டவர். சிறுவயதில் “முத்தான மூத்தல்லவோ” “செல்லக்கிளியே மெல்லப்பேசு” போன்ற பாடல்களைப் பாடி தூங்கவைக்கும் தாத்தாவின நினைவுகளை இப்போதும் எண்ணிப்பார்ப்பார். அந்தப் பாடல்களை இப்போதும் கேட்டாலும் கண்ணீர்வடிப்பான். எங்காவது போனால் கேற்றுக்குக் கிட்டே வரும்போது “தாத்தீ” எனக்கூப்பிட்டுக் கொண்டே வருவான். அவரும் “உயிரே” என்று மறுமொழி கொடுப்பார். என்ன கேட்டாலும் அதனை என்னவிலை கொடுத்து என்றாலும் வாங்கிக் கொடுப்பார். தனது ஓய்வூதியத்தின் பெரும் பகுதியை இரண்டு பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் செலவு செய்வார். தனது கைப்படத் தானே சமைப்பார் அதனை ஊட்டியும் விடுவார்.

அதே மாதிரி அம்மம்மாவும்கூட சிறுவயது முதல் தோளிலும் மார்பிலும் போட்டு வளர்த்தவர். தாத்தாவிருகு பிறகு அவரின் விருப்பப்படி தன்னுடைய காலத்தை இவரிடாகவே செலவழித்தார். தாத்தாவைப் போல என்ன கேட்டாலும் வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்வார் அவவிற்கு ஏற்ற பணிவிடைகள் எல்லாம் செய்வார் எந்தநேரமும் அம்மம்மா எனக்கூப்பிட்டபடியே இருப்பார். தனது முதுமையிலும் கூட பேரப்பிள்ளைக்கு ஏற்ற எல்லாப் பணிவிடையும் செய்து கொண்டிருந்தார். கடைசினேரத்திலும் கூட அம்மா அம்மம்மாவுக்கு 72 வயது அம்மம்மாவைக் கவனமாகப்பாருங்கே என்று சொன்னார். இன்று அந்த அம்மம்மா நடைபிணமாக ஆற்றுவரோ தேற்றுவரோ இல்லாமல் வாழ்கிறார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அம்மாவும் அம்சவும் உன்னை நினைத்து அழாத நேரமில்லை. “அனு வணுவாக சாகிறது” என்றால் என்ன வென்று அனுபவரீதியாக ஒவ்வொரு நிமிடமும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். “பெற்றவயிறு பற்றி எளிகிறது” என்றால் என்னவென்று இப்போது தான் நான் உணருகின்றேன். பிறந்தநாள் தொடக்கம் இறக்கும் வரை உனக்காகத்தான் உன் அன்னை வாழ்ந்தேன். எனக்கு வேலை கிடைத்த போது கூடத் தாத்தா சொன்னார். உனக்கு வேலையும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம் என்னுடைய குஞ்சவைக் கவனமாகப் பார் என்று அதற்கு ஏற்ப நானும் கடைசி மட்டும் உன்னுடனேயே இருந்தேன். முன்பள்ளியிலும் பாடசாலையிலும் தொடங்கிமுடியும்மட்டும் கூட இருப்பேன். பாடசாலையிலும் 4ம் ஆண்டுவரை கூட நின்றேன். அதற்குப்பிறகு சிந்து அத்தை படிப்பிக்க வந்தபின்பு அம்மா அத்தை என்னைக்கவனமாகப் பார்ப்பா என்று சொன்னபின்புதான் நான் வீட்டிலே நின்றேன். உன்னைவருத்தக்காரப் பிள்ளையென்று நினையாமல் உன்னையும் மற்றப்பிள்ளைகளைப் போல் உருவாக்கவேண்டும் என்றே நினைத்தேன். நீ என்ன கேட்டாலும் என்ன நிகழ்ச்சிக்கு சேர்ந்து என்ன விலை கூடிய உடுப்பு என்றாலும் நான் வாங்கித்தர மறுக்கிறது இல்லை. தங்கைச்சியும் எங்களைத் தேற்றினாலும் எமக்குத் தெரியாமல், தான் மூலைக்கு மூலை ஒளித்து நின்று அழுகிறாள் என்னோடு படிக்கிற எல்லாப்பிள்ளைகளும் தங்களுக்கு அக்கா இருக்கிறா என்று சொல்லும்போது எனக்கு இருந்த ஒரு அக்காவையும் ஆண்டவர் ஏன் பறித்தார். எனக்கு இனியார் துணை என மனம் கசிந்து அழுகிறாள்.

பெரியம்மா என்றால் பிள்ளைக்கு உயிர். அதுபோலவே பெரியப்பா வையும் அக்கா மாரையும் அளவுகடந்து நேசித்தார். அதேபோல பெரியம்மா சந்திரா அத்தையையும் நன்றாக நேசித்தார். அவர்களிடத்தில் மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தார். அத்தை என்னை ஏன் குட்டி என்று சொல்லுகிறீங்கள் என்று கேட்பார். அதற்கு அத்தை நான் அன்பு காட்டுகிற விருப்பத்திற்குரிய ஆட்களைக் குட்டி குட்டி என்று அழைப்பேன் என்று கூறினார். அதுபோலவே மாமாவும் தாத்தாவின் இடத்திலிருந்து எந்த எந்த நேரத்தில் என்னவென்னதேவையோ அதைக் குறிப்பறிந்து செய்வார். அடிக்கடி ரெபேக்கா சொல்லுவா அம்மா நாங்கள் எங்களுக்கு என்னவேணும் என்று சோல்லத் தெவையில்லை மாமாவும் அத்தையும் எங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் செய்கிறார்கள். தாத்தா

இருந்தால் எப்படிச் செய்வாரோ அப்படியெல்லாம் குறிப்பறிந்து நடக்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி செல்லி அகமகிழ்வார். அவ்வாறே சாகிஜா அக்காவும் ஆரு அண்ணாவும் அப்படியே கூடிப்பிறந்த சகோதரங்கள் போல அன்புகாட்டி நடந்தார்கள். உன்னுடைய இழப்பு அவர்களையும் நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது. தாம் பெற்றபிள்ளைக்கு எப்படியொரு சடங்கு (பூப்புனித நீராட்டுவிழா) செய்வார்களே அவ்விதமே முழுப்பொறுப்பும் ஏற்று பிள்ளையின் ஆசையை மாமாவும் அத்நையும் செய்துமுடித்தார்கள். அதிலே எமக்கெல்லாம் நல்லதிருப்தி. அண்ணையில் அத்நை நோய்வாய்ப்பட்ட வேளையில் அடிக்கடி அம்மா ரெலிபோன் எடுங்கோ அத்நையோடு கதையுங்கோ சின்ன உடம்பாலும் சின்னக்கையாலும் தானே எங்களுக்கு இவ்வளவு உழைத்துத்தந்தவர் அத்நைகாகக் ஜெபியுங்கோ அம்மா என்று கூறி தானும் ஜெபிப்பார். அவ்வாறே அத்நை சுகமும் பெற்றுவிட்டார்.

பெரியம்மாமீது அளவுகடந்த அன்பும் பாசமும் கொண்டிருந்தார். தாத்தா இறந்த பின்பு பெரியம்மாவிற்கு கனவிலேதோன்றி நான் காட்டிய அதேயன்பை என்னுடைய குஞ்சுவிற்ரு நீர் காட்டவேணும் என்று கூறினார். தாத்தாவிற்குக் கொடுத்த வாக்கிற்கு ஏற்ப அந்தநாள் தொட்டு பெரியம்மா அளவிடமுடியாத பாசத்தையும் அன்பையும் காட்டி ஆற்றித் தேற்றி வந்தார். பெரியம்மாவைப் பெரியம்மா என்று சொல்வதில்லை “அம்மா” என்றே உரிமையுடன் சொல்லுவார். அவவும் குஞ்சு, செல்லம் என்று அழைத்து பேசி மகிழ்வார். ஒரு நாளைக்கு ரெலிபோன் எடுக்காமல் விட்டாலும் ஏன் பெரியம்மா எடுக்கவில்லை என்றுதானே எடுத்துக் கதைப்பார். ஏன் பெரியம்மா ஏதும் சுகமில்லையோ என்றும் சுகம் விசாரிப்பார். பெரியப்பா, அக்காமார் பிரகவி, செளமியா ஆகியோரிலும் அளவுகடந்த மதிப்பும் பாசமும் கொண்டிருந்தார். அவர்களோடு கூடப்பிறந்த சகோதரிகள் போல மணிக்கணக்கிலே பேசி அகமகிவார்கள். பெரியம்மா ஒவ்வொரு நாளும் மதியம் 12மணிக்கு எடுத்து இவவுடன் கதைத்த பின்புதான் ரீ குடிப்பார். என்றை குஞ்சுவின் குரலைக் கேட்டபின்பு தான் நான் என்ன வேலை யென்றாலும் செய்வது என்று கூறினார். ரெலிபோனில் மணிக்கணக்கில் ஆண்டவரைப் பற்றியே இவருடன் கதைப்பார். பெரியம்மாவின் குடும்பமும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று ரெபேக்கா விரும்பினார் இன்று அதேபாதையில் அவர்களும் செல்கின்றார்கள் பெரியம்மாவிற்கு ஆண்டவர் கனவிலே தோன்றினார்

குஞ்சு வின் கையிலே ஒரு ஊழியக்காரர் தங்க மோதிரம் ஒன்றினைப் போடுவதாகக் காட்சிகண்டது அந்தநேரத்தில் தாத்தீயும் ஊழியக்காரருடன் இருந்ததாகவும் ரெபேக்காவும் கூறினார் அக்காமார் இரண்டு பேரும் இப்போதும் நினைத்து நினைத்து தேம்பித் தேம்பி அழுகின்றார்கள் பெரியம்மாவும் ரெபேக்காவின் இழப்பால் நிலைகுலைந்து இன்று நடைபிணமாகவாழ்கின்றார். ரெபேக்காவின் மரணத்திற்கு முன்பு ஒரு தேவதூதன் வந்து தனக்குப் பொன்னாடை போர்த்திவிடக் கனவுகண்டதாகவும் ஒரு ஏஞ்சல் வந்து “உனக்கு என்னவேணும் என்று கேட்டதாகவும் பெரியம்மாவுடன் அடிக்கடி பேசிக்கொள்வார். ரவிமாமா குடும்பத்தையும் ஆழமாக நேசித்தார். ரெபேக்கா ரவிமாமாமீதும் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தார்.

வயது முதிர்ந்தவர்களுடன் அளவளாவுகின்ற என்றால் ரெபேக்காவிற்கு அலாதிப்பிரியம் அந்தவகையில் குட்டி அம்மம்மா, சரவணமுத்துத்தாத்தா, நல்லம்மம்மா, அப்பம்மம்மா, ராஜாத்தாத்தா குடும்பம், சாந்தியம்மா, குட்டிஅன்ரா, பெரியம்மா, சுனீத்திரா அன்ரா, இவர்களிலும் அளவு கடந்த அன்பும் அளவு கடந்த பாசமும் பற்றும் கொண்டிருந்தார். ரீரீதாத்தா, லோகுதாத்தா, அவர்களையும் நேசித்தார். அத்தைமாரிலும் பாசமாக இருந்தார். சிந்து அத்தை என்றால் அவவுக்கு உயிர் போகும் இடமெல்லாம் அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு திரிவார்.

சித்தப்பா மாரிலும் அன்பு கொண்டு நடந்தா. உடன்பிறவாச் சகோதரிகளையும் அன்புடன் நேசித்தார். இந்தவகையில் விருந்தினி, நிஷா, கிருஷி, பிரிந்தா, திருத்தணி இவர்களையும் நேசித்தா.

மற்றது சாந்தியம்மாவுடனும் நெருங்கிப்பழகினா. பிறந்த நாள்முதல் தூக்கிவளர்த்து கடைசி நேரம் படுக்கையிலே இருந்தபோது ஏற்றபணிவிடைகள் செய்து விரும்பிய உணவுகள் செய்து கொடுத்து கடைசி மட்டும் உடனிருந்தா. அதுபோலவே தனுக்குட்டி அண்ணா, ஆதித்தன் அண்ணா, சுதாக்குட்டி அண்ணாமாரை பாசத்துடன் அழைத்து தனக்குவேண்டிய உதவிகளைச் செய்விப்பார்.

உயிர்த்தோழி கவிப்பிரியாவையும் அன்புடன் நேசித்து அடிக்கடி கூப்பிட்டுக் கதைப்பார் அயலவர்களுடன் நட்புடன் பழகி எல்லோர்மனதிலும் இடம்பிடித்தா.

தாத்தாவழி உறவான கதிர்காழுத்தாத்தாவுடன் நேசமாக இருந்தார். ஒவ்வொருநாளும் வீட்டிற்கு வரும் தாத்தாவை தாத்தா தாத்தா என அழைத்துக் கதைப்பார். அவரின் மகள் சாளியிலும் பாசம் வைத்து நீண்டநேரம் அவருடன் கதைத்து தனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்விப்பார். இவ்வண்ணமாக அன்பு மழையிலும் நனைந்து எல்லோரையும் மகிழ்வித்து அன்பு மகளாக வாழ்ந்து, எல்லோரது மனங்களிலும் நீங்காமல் நிறைந்திருக்கும் எங்கள் அன்புச் செல்வம் கர்த்தருக்குள் நித்தியமாகி பரலோக இன்பம் பெற்றுவிட்டார்.

**என்ஹன்றும் தன்போடு
அம்மா**

நிசாகரி! என் நினைவுகளில் நீங்காதவன்...

நிசாகரி என் அன்பிற்கும் விருப்பத்திற்குமுரிய மாணவியா/அல்வாய் இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் 2010ம் ஆண்டு நான் தரம் 1 ஆசிரியராக இருந்தபோது துடுக்குத்தனமும், கெட்டித்தனமும் உடைய மாணவியாக நிசாகரி வந்து சேர்ந்தாள். உடலளவில் இயலாமையுடைய நிசாகரியுடன் அவளது தாயாரும் வந்து நின்றார். 2010ம் ஆண்டு அதிபராக இருந்த திரு.யோகேஸ்வரன் அவர்கள் தரம் 1 வகுப்பாசிரியர் என்னை அழைத்து “ரீச்சர் உங்கடை வகுப்பில் ஒரு பிள்ளை சேர்ந்திருக்கு பிள்ளை கொஞ்சம் வருத்தக்காரப் பிள்ளை அதனாலை பிள்ளையின்ர அம்மாவும் பள்ளிக்கூடம் விடும்வரை அவவோடை நிற்பாவாம். அவ நிற்கிறதாலே உங்களுக்கு ஒரு பிரச்சனையும் இல்லையே” என்று கேட்டார். “எனக்கு அதனாலை ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை சேர்” என்று நான் எனது விருப்பத்தைக் கூறினேன். அன்று முதல் எனது வகுப்பறையில் நிசாகரியும் ஒரு மாணவி ஆனாள். அவளது குடும்பத்தாரும் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகினர்.

இயல்பாகவே, கெட்டித்தனமும், துடுக்குத்தனமும் உடைய நிசாகரி எதனையும் அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் கூடியவளாகக் காணப்பட்டாள். கல்வியில் மட்டுமன்றி இணைபாட விதான செயற்பாடுகளிலும் சளைத்தவளல்ல, விளையாட்டு, நடனம், சங்கீதம், நாடகம் என்பவற்றிலும் ஈடுபாட்டுடன் பங்குபற்றுவாள் சிலவேளைகளில் நிசாகரி என்னை கேள்விகள் கேட்டு திணறடிப்பதும் உண்டு. “ஏன் எதற்கு, எப்படி என்று பல கேள்விகளை தொடுத்தபடியே கல்வி பயின்றாள். சில வேளைகளில் உடல் இயலாமையால் நிசாகரி பாடசாலைக்கு வராவிட்டால் அன்றைய தினம் வகுப்பறையே சோகையிழந்து காணப்படும். எந்நேரமும் கலகலப்பாகக் காணப்படும் இயல்புடைய அவளது கபாவம் பாடசாலையில் எல்லா ஆசிரியர்களையும் கவர்ந்ததுண்டு.

தரம்1 தொடக்கம் 5 வரை தனது கல்வியை யா/அல்வாய் இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் எதுவித தடையுமின்றி கற்ற நிசாகரி தரம் 5 புலமைப்பரிசில்ப் பரீட்சையில் 100 புள்ளிகளைப் பெற்று சித்தி

வீதத்தையும் அடைந்தாள். ஐந்தாண்டுகள் எனது மாணவியாக கலவி பயின்ற நிசாகரி தரம் 6ற்கு மேல் அவளால் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு அவளது உடல்நிலை இடம் கொடுக்கவில்லை.

காலம் செய்த கோலமோ, விதியின் விளையாட்டோ தெரியவில்லை. பதின் மூன்று ஆண்டுகள் மண்ணிலே வாழ்ந்தது போதும் மீதிக்காலத்தை விண்ணிலே கழித்து விடு என்று காலனவன் எவருக்கும் கூறாமல் அவசரமாக அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

தமது மூத்த புதல்வியை இழந்து தவிக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களையும் ஆறுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிசாகரி என்றும் சிறுமியின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவரை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தீருமதி. கிருஸ்ணலதா குலசங்கர்

உதவி அதிபர்

யா/வடமராட்சி இந்து மகளிர் கல்லூரி

ஹேபேக்கா..... மறைந்தாலும் எம் உள்ளங்களில் வாழ்கின்றாய்

நற்செய்திக் கூட்டத்தில் உம்மைக் கண்டோம்
நற்சுகம் பெற்று நாவல்லவளானாய்
நம்மெல்லோரோடும் நன்கு பழகினாய்
நற்சிந்தனை கொண்டவளாய் நம்மை வியக்கவைத்தாய்
நாம் உம் வீடு வந்தாலும் நம் வயிறு குலுங்க சிரிக்க வைப்பாய்
நாதன் யேசுவிடம் பெற்றதரிசனங்களை
நம்பிக்கையோடு பகிர்ந்து கொள்வோம்
நம்சபையோடு உள்ள உறவு நம்மை விட்டகலாதென்றாய்
நானிலமும் போற்றும் நல்மகள் நீ
நற்சதுர சுவிசேஷ சபையின் வித்து நீ
நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும்
நம் உள்ளங்களில் வாழும் அழியா சொத்து நீ
நம்பி நிற்கிறோம் நாட்களை எண்ணி நிற்கிறோம்
நாம் ஒருநாள் காண்போம் உம்மை
நல் மகிழ்வுடன் என்றும்

நற்சதுர சுவிசேஷ சபைக் குடும்பம்
நல்லூர்

பெரியமாமாவின் இதயத்துடிப்பிலிருந்து

பிரகாஸ்பதியில் பிறந்து விளையாடிய
தாத்தாவின் பத்து விரல்களும் தலைகோத வெந்நிலையாய்
முத்தத்தின் சுவாசத்திலே வளர்ந்தவளே
தாத்தாவை முதன்மொழியாக பயின்றவளே
குறையெல்லாம் மறந்து குழந்தைவாழ்வு வாழநினைத்தவளே
அறிவின் ஆச்சரியம் அன்பின் ஆழமே

ஊன் உருக வைக்கும் மாசிலா
பாசமே நீ இழந்தது ஒன்றேதான்
அப்பா, அம்மா, அம்மம்மா, மாமா மேலான பெரியம்மா பாசம்
நோய் கொடியது விஞ்ஞான, மெஞ்ஞான தோல்வியின்
கேள்விப்பொருளே
சொல்லிவிடு உன் ஆசான் தாத்தாவிடம்
பதில் அவரிடம் மட்டுமே

பாசமலர்

எங்கள் சந்ததி எனும் பூந்தோட்டத்தில்
மொட்டவிழ்ந்த புதுரோஜோ மலரே! நீ
முகம் காட்டிச் சிரிக்கு முன்னே
கட்டவிழ்ந்த நிலை கண்டு
கலங்குகின்றோம் அம்மா! எம்
கைவிட்டுப் போனதேனோ?

மரணப்படுக்கையிலும் உன்
மலர் முகம் வாடவில்லையே அம்மா!
எத்தனை அழகாக..... அமைதியாக.....
புன்னகையோடு.... நித்திய வீட்டில்.....
இளைப்பாறவிருக்கும் நிம்மதியோடு....
நிறைவான நித்திரையில் கிடந்தாயம்மா!

தொப்புள் கொடிக்கு விடைகொடுத்து...
தொடர்ந்த வாழ்க்கைப் பயணத்திலே
எல்லோரையும் நேசித்த அதிசயப் பிறவி நீ அம்மா!
எல்லோரின் நேசிப்பதற்கு ஆளான செல்வம் நீ அம்மா!
உன் உடலின் ஒரு ஓரத்தில் தானே அம்மா ஊனம்
ஆனால் உன் உடல் முழுவதும் “அறிவுப் பிரவாகம்”
ஊற்றெடுத்து ஓடுவது ஊர் அறிந்த உண்மை அம்மா!

சிரித்த பங்கயம் ஓத்த முகத்தோடு
 கலகலவெனப் பேசி எல்லோரையும் வசீகரிக்கும்
 வஞ்சக மற்ற மனமும் கொண்ட மழலை நீ அம்மா!
 ஈரேழு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தது போதுமென்று
 இறைவன் தன் பாதக் கமலங்களின் கீழிருக்க உன்னை
 விரும்பி அழைத்தானோ அம்மா!

நிஜங்களைக் களவாடி இறைவன்
 நிழல் அம்புகளை எம் இதயங்களில் தைக்க விட்டானே
 நிழல் அம்புகள் நினைவுக்குறிப்புகளாய் - எம்
 இதயங்களைத் துளையிடும் போது உண்டாகும்
 ரண வேதனையில்
 தினமும் விழிநீடுர் சொரிகின்றோம் அம்மா!
 பாச மலரே!
 இறைவனின் நித்திய வீட்டில் இளைப்பாறி
 பரலோக இராச்சியத்தில் பேரின்பநிலை எய்திநிற்கும்
 உன்பதமலர் பணிகின்றோம் அம்மா!

சூடும்பத்தனர்

பொன்மகளே போனதெங்கே?

தாத்தீ..... தாத்தீ..... என்று
செல்லமாய்..... நீ அழைக்கும் என் தந்தை
இறைவனடி சேர்ந்த பின்பு....
தாத்தாவின் பாசம் பரிவு
அனைத்தையும் என்னிடம்
நீ எதிர்பார்த்தாய்
பாசத்தை வழங்குவதற்கு
தடையேது? மகளே
தொலை பேசியில் தொடர்ந்தது
நமது அன்புப் பரிமாற்றம்
எனது அழைப்புக்காய்
தொலைபேசி அருகே காத்திருப்பாய்
நானும் உனக்காய் காத்திருப்போன்
அழைப்புக் கிடைத்ததும்....
மணிக்கணக்காய் பேசுவாய்
ஊர்ப்புதினங்கள் முதல் உலக
விடயங்கள் வரை அலகுவாய்
இடையிடையே அம்மா.... அம்மா....
என்று ஆசையோடு அழைப்பாய்
பெரியம்மா என்று ஒரு போதும் அழைத்ததில்லையே!
நானும் பெறாமகள் என்று நினைத்ததில்லையே!
பெற்றெடுத்த பிள்ளையாய் நேசித்தேன்!
மணிக்கணக்காய் பேசும் உரையாடலில்

எத்தனை சுவாஸ்யம்?
 எத்தனை ஏக்கங்கள்
 எத்தனை எதிர்பார்ப்புக்கள்?
 அத்தனையும் தவிடுபொடியாய்
 ஆகியதோ ஒரு நாளில்.....
 இன்று எங்கள் வீட்டுத் தொலைபேசி
 ஊமையாய்க் கிடக்கிறது
 உரையாட நீ இல்லையே! நீ
 போனதெங்கே பொன் மகளே

பரலோக இராச்சியத்தை நீ
 விரைவினிலே அடைவாய் என்று
 இறைவனின் தரிசனம்
 எனக்குக் கிடைத்தது ஆனால்....
 இத்தனை விரைவில்
 இடம்பெறும் என்று எண்ணவில்லையே
 ஆண்டவன் சித்தத்தின் படியே
 அனைத்தும் ஆகியது என்று
 என்மனதைத் தேற்றுகின்றேன்

திருமதி. குலேந்தரன்
 ஜேர்மன்

அழியாத நினைவுகளோடு
 உன் பெரியம்மா கௌரி

தேவதையே! சென்றதெங்கே?

அம்மா! ரெபேக்கா என்று
ஆசையோடு நாம் அழைக்க
எங்கள் பாசமகள் - இன்று
எம் மத்தியில் இல்லை ஆனாலும்
பிறேமா அன்ரா.... பிறேமா அன்ரா.... என்று
பாசத்தோடு நீ அழைப்பது
என் காதுகளில் எந்நேரமும்
ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது
எமது உறவுகள் மத்தியில் என்னை
“அன்ரா” என்று உரிமையோடு அழைக்கும்
ஒரே ஒரு ஜீவன் நீதான் அம்மா!
இனிமேல் அந்த அன்பான அழைப்பு?
விடையே இல்லை அம்மா! எம்
தேவதையே எங்கு சென்றாய்
எங்கள் வீட்டுக்கு உன் பெரியம்மாவோடு வந்தாய்
வாஞ்சையுடன் பழகினாய்
எங்கள் மனங்களை வென்றாய் - நெஞ்சைவிட்டு
நீங்காத நினைவுகளால் வாடுகின்றோம்
புன்னகை பூத்த முகம்
கனிவான பார்வை
கலகலவென்ற பேச்சு
வார்த்தைகளால் எவரையும்

கட்டிப்போடும் சுட்டித்தனம்
 உலக அறிவால் எல்லோரையும்
 வியக்க வைக்கும் கெட்டிக்காரத்தனம்
 இவை, உனது நிரந்தரமான அடையாளங்கள்
 எமது நெஞ்சை விட்டு அழியாத கோலங்கள்
 என்றென்றும் தேவதையாய்.....
 இறைவனுடன் வீற்றிருக்க வேண்டுகின்றேன்.

அழியாத நினைவுகளுடன்
 உன் பிறேமா அன்றா

திருமதி.பி.மதுரநாயம்
 உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
 வலயக்கல்வி அலுவலகம்
 கள்ளொச்சி

கவிதை

மொட்டிலிருந்து மலரும் பூக்கள் போல்
என் வாழ்வில் மலர்ந்த பூ தான்
இயேசு
இரவில் தோன்றும் நிலாப் போல்
என் வாழ்க்கையில் தோன்றினார் கர்த்தர்
ஜீவ ஒளியால் வந்து எம் மனக்
கதவைத் திறந்தார் நேசர்
வாழ்வில் தோன்றும் நட்சத்திரமாய்
வந்தவர் பரிசுத்தர்

பாட்டு

கண்கள் தேடுதே கண்கள் தேடுதே என் அப்பாவை
அது வேறையாரும் இல்லை என் இயேசு அப்பாவை
என்னை தாயின் கருவில் தெரிந்து கொண்ட
இயேசு அப்பாவை கண் மூடாமல்
இவ்வுலகை காக்கிறார் பாவ வழியில்
செல்லும் மனிதர்களுக்கா தூக்கி எடுக்க வந்தீரே
எங்கள் பாவம் போக்கி சிலுவையில் தொங்கினீரே
எங்களுக்காய் மீண்டும் உயிரோடு எழுந்தீரே
அமக்கு உம்மை அறிய ஞானம் தந்தீரே
உந்தன் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிய உதவினீரே
கவலைகள் கண்ணீரில் வாழ்ந்து வருவோரை
அப்பா நீர் கண்டு கொண்டீரே
வாழ்க்கை வெறுத்து நின்ற மனிதர்களை
வாழ்க்கை என்றால என்னவென்று புரிய வைத்தீரே!

அப்பாவின் உள்ளத்திலிருந்து

மகளே இன்று நான் இந்த
பூமியின் அந்தத்தில் - நீயின்றி
நீ பிடித்து நடந்த என்
சண்டுவிசை என்
கைகளே இழந்துவிட்டது

மகளே நீயென் ஆசான்
மகளே நீயென் தாய்
மகளே நீயென் வாசகி
மகளே நீயென் சிநேகிதி
மகளே நீயென் கர்த்தாவின்
வேதம்

மகளே நீயும் நானும் வேறு
என்றாகி விட்டதில்லை
என் ஊனுருகி உயிர்
உருக்கி உன்னை எனக்கு
இறைவன் தந்தான்

இன்று ஊனை மட்டுமே
உருக்கி விட்டு அவனே
அழைத்துச் சென்றான்
உயிராக மீண்டும் நீ

எனக்குள் - ஆனால்
பிறக்காதே மீண்டும்
மாமிசகட்டுக்குள்
உன் நித்திய பரலோகத்தில்
நிலைத்திரு

நான் இழந்தவை கணக்கில்
இல்லை என்னையே
இழக்கவைத்து
இந்த பிரிவு

பார்க்கும் இடத்தில் எல்லாம்
நீக்கமற நிறைந்து விட்டாள்
என் தாயுமானவன்
மகள்களை பிரிந்து
அப்பாளுக்குத்தான்
தெரிகின்றது தானும்
அவளுக்கு ஒரு குழந்தை
என்று

என்றும் உனக்காக
உன் ஸபரிஸத்தோடு
செபித்திருப்பேன்
ஆமென்.

கடவுள் கொடுத்த வறம்
கிடைக்கவில்லை எனக்கு.....
கடவுளே கிடைத்தார் வரமாக

அப்பா.....

பிரேமக்காவின் குறையற்றபிரகாசம்

கர்த்தர் எண்ணோடு பேசிய வசனங்கள்
எந்நெய்யா தீர்க்கதரிசியின் புய்தகம்

1. அதிகாரம் இம்வசனம்

நான் உன்னைத் தாழியின் வயிற்றில்
உருவாகி இருக்கின்றேன் உன்னைச் சிறித்கண்
நீ கர்ப்பத்திலிருந்து வளர்ப்பருகின்றேன்
நான் உன்னைப் பரிசுத்தப்பண்ணி
உன்னை ஜபாதிகளுக்கீர்க்கதரிசியாகக்
கட்டளைபட்டன் என்று சொன்னார்.

சங்கீதம் 145ம் அதிகாரம் 10ம் வசனம்
மூர்த்தியை மீண்டும் உன் சகலியைச்
சொல்லுச் சிறித்கண் கர்த்தர் உன்
ஜனத்தையும் உன் தகப்பன் கட்டையும்
மற்றும்.

145ம் சங்கீதம் துறையுடைய நன்மைகளைத் துறையுடைய
சங்கீதம்.

145 அதிகாரம் 14ம் வசனம்

கர்த்தர் வளத்திடுவானவனாயும் துறையுடைய
மழைகொடுக்கப்பட்டவனாயும் துறையுடையவனாயும்

உபாகமம் 32ம் அதிகாரம் 6, 7ம் வசனம்
 "மேல்கண் விடுவகமில்லாத மதினகட்ட ஐனங்களை
 சிப்பமுடியாகக் கீழ்த்துப் பதிலளித்திநீர்க்கண்
 உண்ண ஆகவேண்டி பிறசுவரவல்லவா!
 உண்ண உண்டாக்கி உண்ண
 நினைப்படுத்தினவர் சுவரவல்லவா!

7ம் வசனம்

பூர்வநாடகத்தை திணைநிலைவழிநாடு
 தலைநிலையாகச் சிதந்து வடுவாங்களை
 கையணித்திப்பாக். உன் துன்புணைக்கீகன்
 சுவன் உனக்கு அறிவிப்பான் உன்
 துன்புணைக்கீகன் சுவர்க்கு உனக்கு
 செல்லுவார்களா.

எபிரமியா 13ம் அதிகாரம் 25ம் வசனம்
 நீயுண்ண மாறாந் துவிபாய் நாய
 நம்பினாபுயினாபிவ திவ்வ உன்னுடைய
 வீரமும் உன்னாக் உனக்கு அளக்கப்படும்
 உன்னுடைய துன்புணைக்கீகன்
 என்னுடைய துன்புணைக்கீகன்.

உகதி உண்மையானது

புடல்

சுந்தர் நல்லவர் 12/8/2017

- * நான் ஒரு மந்திர ஜயாநீர் என்னுடைய
- * கெய்ப்புறையா!
- * என்னை உம்பாந்த யில் நடத்தினீர் ஜயா!
- * என்னை உமது மண்ணையாய் உருவகினீர்
- * ஒருவரும் இல்லை என்று கவங்கிய பேரது நீர்
- * என்னைத் தேற்றினீர்!
- * என்னை சினைத்து உம் தோளில் சாயவைத்தீர்
- * உம் ந்துன்குரம் தந்நு என்னை துக்கினீர்
- * எந்தது ககம் என்னை பீராமல் என்னை
- * நான் மகிழ்வதைத் தீர்!
- * என்னை ஒரு உறுதியுக்காரியாய்
- * தெரிந்து எடுத்தீர்
- * உம் வசனம் தியானித்து உரைவைத்தீர்
- * என்னைப் பெயர் மெய்நினைத்துத் தீர்!
- * என்னை ஒரு மட சி உள் மகிதாய்
- * நிறுத்தினீர்!
- * என்வாழ்வை கிணையான வைகளை
- * எவ்வையாக்கினீர்
- * கிருகைப் பேரால் என்னை ககத்தீர்
- * நான் உம்மை மீட்கித் தீர் என்னை
- * கபட்டினீர்!
- * உன்னை மெய்நினைக்கவும் என்வாழ்வைத் தீர்
- சுந்தர் நல்லவர்
- உண்மையானது

உம்'00' ¹⁴ 52505
2017

சித்தி

பாடல்

29/9/2017

எங்கேயோ இருந்த எண்ணை கண்ட
தெய்வமே !
உம்மை யே நான் நம்பி இருப்பேனே!
என் கண்ணின் ரிண் லையளையில்
என்னை மறந்தீரே எப்படி நான் உம்மை
மறப்பேனே!
மரண ப்படுக்கையில் இருந்த எண்ணை
சூக்கி எடுத்தீரே உமக்கு நான் என்ன
செய்வேனே!
உயிர்வைத்தியாய் என் வாழ்வை
தேர்ந்தறிந்தீரே உம்மை நான்
பூக்கி மறப்பேனே!
நீர் என் வாழ்வைச் செய்த சிந்தைக்கு
ஓரளவும் எப்படி சொல்வேனே!
பாவவழியில் சென்ற எண்ணை ஆவ
வழியில் நடத்தினீரே உமக்காய்
நான் உவழியில் செய்வேனே;
என்னை கண்மணி போல்காத்து
வருகிறீர் உம்பாதம் பணிவேனே
என்னை இரட்சித்தீரே உமக்காய்
வாழ்ந்திருவேனே

பாடல்

ரான்னைத்தீதழ வந்தீரே !

ரண்பாவங்கள் சமந்தீரே !

ரல்லெனராலும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த வேளையில்

உம் கரம் தந்துரன்னதாக்கினீர்

ஒரு தாய் தன் பிள்ளையை காப்பது

பொல்ரன்னனை காத்துவந்தீரே !

இருதயம் நொறுங்கிநின்ற பொருது

ரான்இருதயத்தில்வந்தீரே !

ரல்லெனரும் தகைபட்ட வேளையில்

நான்உனக்கு இருக்கிறேன் என்று சொன்னீர்

பாவவழியில் சென்றொன்ற புதுவழி

காட்டி மனம்திரும்பசெய்தீர்

ஒவ்வொரு நாளும் பாபபுதியும்

ரண்டினொருந்துரன்னநடத்தி

வந்தீர்

தீமை செய்கிறதொன்ற மன்னித்து உம்

மன்னனைகளாய் ஏற்றுக்கொண்டீர்

மடியாழியில் இருந்தொன்றை சுகமாக்கினீர்

பெரியவர்களைகொண்டும்பச்செய்தீர்

நல்ல ஒருநாளைத்தந்தி

அறிவாளியாக மறந்திவந்தீர்

எந்தன் உயிரே நீர் என்னும் நல்லவர்
 எந்தன் ஓச்சே நீர் என்னும் உயர்த்தவர்
 என்னை கண்மணி போல்காந்தவந்தீர்
 என்னை உம் மிள்ளையாய்நிந்தவந்தீர்
 என்னை பெயர் சொல்லி அழைத்தீர்
 என்னை உம் பாதையில் நடத்திவந்தீர்
 சிறு உடைத்த பனுவலாய் நானும்
 நின்ற வேளையில் கேள்வா ~~என்னை~~ சிறு
 சூழ் பறக்க வைத்தீர்!
 பாவ வழியில் சென்ற வேளையில்
 அப்பா நீர் கைதந்து காக்கி எடுத்தீர்!
 என் வாழ்வில் அற்புதங்கள் என்வாழ்வு
 வெளிச்சம் ஆக்கினீர்

1/7/2017

திரு. குடியே

சென்னை

சுவைதை

கமகாரம் மாறுவது போல்
மணிதர்கள் நிமிடம் நிமிடம்
மாறுவார்கள் கடவுளோடு அன்னை
மாறாதவர் உன்னையுள்வராமலேயே

இரவில் தோன்றி மறைவும்
நிலாநெய்யுபோல சில மணிதர்களின்
வரழ்வில் இன்பம் தோன்றி
மறைந்து விடும்.

காலநிலைகளில் மறைவெயில்
மாறி மாறிவருவது போல சில
மணிதர்களில் வரழ்வில் இன்பம்
ஆனபம் மாறி மாறி வரும்

ஒவ்வொரு மணிதர்கள் வரழ்வும்
வரும் சிந்தனைகள் நல்லது எது
கெட்டது எது வென்றது
புரிந்து சிந்திப்பவன் தனை
மணிதர்கள்

~~3/7/2017~~ ~~18~~ ~~செப்டம்பர்~~ ~~திரு~~ ~~தென்~~

நட்புக்கவிதை
மறைவந்தவுடன் வரும்
வரிவரிவரிப்பேரவ்வுண்பம்
வந்தவுடன்கரங்கொடுப்பவர்களை
நண்பர்கள்

ஒவ்வொருவரின் இன்பம் துன்பத்
திவ்யம்பங்கு கருவுலருபவர்களை
நண்பர்கள் அந்த நட்பு என்னும்
மறையாகது.

இவ்வுலகில் என்னடி ஏதென்றினாலும்
மறையாகது நட்பு.

எல்லோரினவாழ்வாயும்
நரிமகத்தேதும் அன்பே நட்பு

பாட்டு

கவிதை

சூரியனைப்போல்தம் வாழ்வில் புதிய
விடியலைத் தந்து

நறுமணம் பெறங்கிடும் மலர்களைப்
எமது வாழ்வை புதியது புதியதாக பூக்க
வைத்தீர்

வாழ்க்கைகளுக்கும் என்ன சிந்தனையும்
என்று ஒன்றை நுகர்ந்தீர்களென்பதீர்

சிந்தித்து மக்களுக்கே உதவிவதற்கு
வந்து சிவ்வைய அமர்தீர் எமக்காக
அழகிப்பட்டு உதிர்ந்தீர்களீர்
இவ்வயதிலுமணிதங்கள் திடீர்த்துக்
நிலம் மறவலார்க்கு நானுநீர்
ஒருவரை சின்பும் இறந்தும் நிலமும்
(நிதியும்) சிவ்வையுள்ள
கண்ணாய் என்ருண்டுக்கிடீர்
இவ்வயதை சிவ்வையுமே சிவ்வையு
நானுநீர் உமக்கு நானுநீர்

கணைகு

உம் கட்டுகணைபே ஸ்தம்மாம்பாதுகாத்த
கணைப்பாது காத்து வருகிறீர்.

உம்மென்னை என்ற வ்துக்காத்த
கணைத் தந்திர் ஸ்தம்மா

உம்மென்னை உருவ, கணை...
கணைப்பாது தீதி தந்திர் என்ற
கணைப்பாது கணைத்தந்திர்
புதியபாது தந்திர் கணைப்பாது தந்திர்

கணைப்பாது கணைத்தந்திர் கணைப்பாது
கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்!
கணைத்தந்திர்!

கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்
கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்
கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்
கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்
கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர் கணைத்தந்திர்

கண்ணீர் அஞ்சலி

கோற்றம்

02.09.2004

மறைவு

15.11.2017

கி.பொ.ச (வ), பிராந்திய காரியாலயத்தில் உள்ளக கணக்காய்வு உத்தியோகத்திற்காக கடமைபாற்றும் திரு.கு.சிவனேஸ்வரன் அவர்களின் பாசமிது மகள்

அமரர் சிவனேஸ்வரன் நிஷாகரீ

சின்னஞ்சிறு சிட்டுக்குருவியாய் சிறகடித்து திரிந்த எம் சித்திரமே! சிதையாத துன்பங்களை எங்கள் இதயங்களில் தூவி வெகு விரைவில் வின்னோடு சங்கமம் கொண்டது எனம்மா? பல காலம் வாழ்ந்து யாரினை வென்றிட எதிர்பார்த்த வேளை யரிதாமமாய் எமலின் கைகளில் பறிகொடுத்து நிற்கின்றோமே காற்றோடு பறந்து வரும் இளந்தென்றல் ஆற்றாது எங்கள் துயரை! நீங்காத பாசங்களும் ஞசங்களும் சேர்ந்திருந்த வேளை தெரிந்திருக்கவில்லை பிரிவின் கொடுமையை நீங்காத வலிச் சுமையை சுமக்கச் செய்த நீ வாழ்நாள் முழுவதும் கண்ணீர்ச் சுமைகளுடன் நாங்கள் மனவளை விட்டு வின்னதைத் தொட்டு விட்டாலும் என்வென்றும் எமது கண்ணீரும் துன்பமும் துயரமும் முற்றுப்பெறாது ஆழ்ந்த துயரில் ஆத்மா சாந்தியைற வேண்டி பிரார்த்திப்போமாக.

அன்னாரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பிராந்திய உள்ளக கணக்காய்வாளர்,
கணக்காய்வு உத்தியோகத்தார்கள், உழியர்கள்
கி.பொ.ச. (வ), கோண்டாவில்.

விழிநீர் அஞ்சலி

அவ்வை மறியல்
02 - 02 - 2004

ஆண்டவன் அறியல்
18 - 11 - 2017

எமது மடசாலைவயின் மஹா மானவியும் முன்னாள் அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்
திருமதி பாவநந்தினி சிவசுமேஸ்வரன் அவர்களின் சீரேனட முத்திரையுமான

அமரர்

செல்வி.சிவசுமேஸ்வரன் நிஷாகரி

எம் வாசலில் பூத்த மலர்
வாடியதோ இன்று?
உன் கள்ளமில்லா சிரிப்பின் ஒலி
கனவாகிப் போனதேனோ?
உன் புத்தகச் சுமை தாங்கிய நெஞ்சங்கள்
நொருங்கித் தவித்திருக்க
காலன் அவன் ஓர் நொடியில் கவர்ந்துவிட்டான்
கலங்குகின்றோம் நாங்கனிங்கே

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதோடு அன்னாரின் பிரவீனம் துயருற்றிருக்கும்
குடும்பத்தவர்களுக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மரிவா - நயகுதும்

அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்
யா/அவ்வாய் இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை,
அல்வாய்.

என் கண்ணீர்த்துளிகள்....

அமரர். சிவனேஸ்வரன் நிஷாகரிக்கு!

மிறப்பு :
2004.09.02

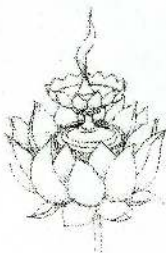

இறப்பு :
2017.11.15

நன்றியே!

மூன்று வயதிலே நாம்
மூன்பள்ளியில் உறவாடினாம்
ஆறாண்டு கல்வியினாம் - வடிகெட்டு
கல்லூரியில் ஒன்றாடினாம்.....
எனதருகில் அமர்ந்திருப்பாய் - என்
நண்பி நயென்பாய் - இன்று
உன் அருகில் நான் வருவே
நீ எங்கு சென்று விட்டாய்.

வாயாழிப் பெண்ணாய்
வாழ்த்தைகள் பல சொல்லி - என்னை
மகிழ்வித்து சிரிசை வைப்பாய்
இன்று உன் காலடியில் கதறுகின்றேன்
மீண்டும் ஒரு முறை எனைத் தேடி
வருவாயென்றால்
பேராறடி காணென் - உனை
வாறாடி சென்று விட்டானே

நன்றியே!

நீ என் மனை விசும்
மனை அல்லவா
இதழ் உதிர்ந்து வீழ்ந்ததென்
நீ என் ஒளி விசும்
நிலை அல்லவா
இருள் கூழ்ந்து மறைந்ததென்

என் கானத்துக் குயிலே - நிஷாகரியே
கவி நான் தெருகின்
ஒரு முறை பாறாயோ - எனைத்
தேடி வாராயோ.....

உனைத் தேடும்
உயிர்த் தேடாழி

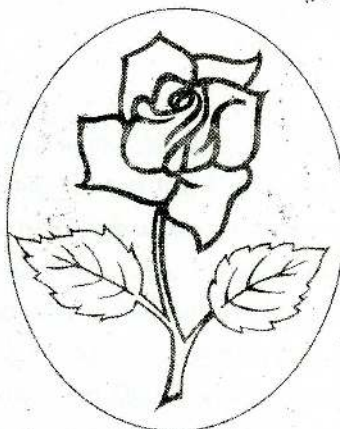
நாவலடி

ரகுனேஸ்வரன் கவிப்பிரியா

கண்ணீர் அஞ்சல்

தோற்றம்
02.09.2004

மறைவு
15.11.2017

க. போ.சபை(வடக்கு)பிராந்திய தலைமைக் காரியாலயத்தில் உன்னத கணக்காய்வாளராக
கடமையாற்றும் திரு. மு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களின் அஞ்சல் மகள்

அமரர் சென்னை சுவனேஸ்வரன் நீசாஹர் அவர்கள்

அன்பின் திருவுருவாய் பாசத்தின் இருப்பிடமாய்
கீழ்க்கண்ட கார்டு வாழ்ந்தாயே
நீ எம்மை வீட்டு எங்கு சென்றாயோ
உன் நினைவுகளுடன் கலங்குகின்றோம்
ஒருமுறை வந்தெம்மை பாராயோ!
உன் நினைவு எம்மை வீட்டு நீங்காது.

அன்னாரின் பிரிவால் நாயகரும் துயரமும் துன்பமும் துன்பமும் அனைவருக்கும்
எழுந்த ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதன் அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய
உறைவதைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

க.போ.சபை(வட)
கோண்டாவில்.

பிரதான பிராந்திய முகாமையாளர்
மருதித் தலைவர்கள், உத்தியோகத்தார்கள்,
உறுப்பினர்கள்

நன்றி நவில்கின்றோம்

நினைவுகளை இதயத்தில் சுமந்தபடி என்மையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திக் கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்த எமது செல்ல மகள் அமரர் சிவநேஸ்வரன் ரெபேக்கா அவர்கள் நோயுள்ள வேளை அவரை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்வதற்கு உதவிபுரிந்த அயலவர்கள், உறவினர்கள் நண்பர்களுக்கும் எமது செல்வமதளின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு எமது இல்லம் தேடி ஓடி வந்து ஆறுதல் தந்த அனைவருக்கும் நேரில் பங்கு கொள்ளமுடியாத சூழ்நிலையில் வெளிநாடுகளிலும் தூரஇடங்களிலும் துயரத்தைச் சுமந்து தேப்பிவின்ற உறவுகளுக்கும் தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் அளித்தவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளைப் பிரகரித்த அன்பர்கள், நண்பர்கள் அயலவர்கள், மலர் வளையங்களால் அஞ்சலித்தோருக்கும், நல்லடக்க ஆராதனையை செவ்வையுற நடாத்திய எமது நாற்சதுர சவிசேஷ சபையின் பாஸ்ரர் அருட்சகோதரி அவர்கட்கும் எமது மகளின் நல்லடக்க ஆராதனையில் கலந்து கொண்ட நல்லூர், நற்சதுரகவிவேச சபைக்குடும்பத்தினருக்கும் உடன் இருந்து உதவிய இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை உத்தியோகத்தார்கள், 31ம் நாள் நினைவுமலரில் ஆக்கங்கள் அளித்தவர்கட்கும் திறம்பட மலரை அச்சேற்றிய மருதம் பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்

மலைப்பீரசங்கத்திலிருந்து

- ▶ ஆவியில் எளிமையுள்ளவர் பாக்கிய வான்கள். பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது
- ▶ நாயர்ப்பகுபவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்
- ▶ சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்
- ▶ நீதியின் மேல் பரிதாபமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்
- ▶ நீதியின் நிமித்தம் நுன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது
- ▶ இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்
- ▶ சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான் அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் எனப்படுவர்.

மருதம் பதிப்பகம் - நெல்லியறு.

021 226 3210